

[Ernst B. Schmidt]

Vi har altid ønsket et stærkt erhvervsliv, og derfor går vi ind for, at beskattningen i Danmark skal være således, at det tiltrækker erhvervslivet fra andre lande. I den forbindelse kunne man jo da passende tænke på Sverige. Jeg kan sige så meget, at vi vil gøre alt for, at dette forslag bliver til gavn for erhvervslivet – og jeg tror ikke, det er rigtigt, at det bliver til gavn for erhvervslivet, når staten er så stærkt involveret, som den er ifølge dette forslag.

Arne Melchior (CD):

Lige så overbevist jeg er om, at der har været en både lang og grundig offentlig debat om samtlige omstændigheder vedrørende fast forbindelse over Øresund, lige så sikkert må jeg dog have lov til at påstå, at det har der sandelig ikke været om dette forslag, som også er meget omfattende både fysisk, økonomisk, og hvad angår de virkninger, det vil få, som er vanskelige at overskue.

Nu hører jeg til dem, der mener, at den, der dør af skræk, skal begraves i en rendesten. Jeg mener ikke, man skal være bleg for at kaste sig ud i noget nyt og spændende, og jeg vil bestemt tilkende både tilkomsten og tankerne bag dette forslag visioner, det rummer fremtids tænking, som vi i CD er positivt indstillet over for. Vi tror også, at det på lang sigt vil blive gavnligt. Vi frygter ikke miljøgener.

Jeg hører faktisk til dem, der gentagne gange – godt nok med lange mellemrum i forskellige faser af mit liv – har været ude at vandre eller cykle i nogle af arealerne, og desuden kan jeg som andre iagttage dem fra luften, når vi kommer flyvendes. Det drejer sig i en vis udstrækning om inddæmmede arealer, altså om at Danmark blev større under Den anden Verdenskrig på grund af de arbejder, der dengang blev foretaget. Jeg har kunnet iagttage, at der ikke kommer mange mennesker, faktisk uendeligt få. Vi tager ikke nogen boltre- eller lege- eller friluftsplads fra nogen, fordi man disponerer over en del af arealet. Meget af det er jo næsten vildt og ufremkommeligt. Under overholdelse af de i øvrigt heldigvis strenge miljøbestemmelser, vi har her i landet, er jeg sikker på, at det kan gøres, uden at nogen naturfredningsinteresse hverken for mennesker eller for dyr skades. Det kan godt lade sig gøre.

Hvad vi må advare imod, er altså hastværket. En af ordførerne sagde, at forslaget vel ikke

skulle vedtages i denne samling. Jeg må have lov til at sige: Når en minister fremsætter sådan et forslag i begyndelsen af maj, hvor man i forvejen ved at huset står på den anden ende og der er meget at tage stilling til – og der bliver feber på i de kommende uger – er der vel ikke nogen, der forventer det vedtaget, inden samlingen slutter.

Jeg mener heller ikke, det kan færdiggøres til en eventuel ekstraordinær samling i august, og jeg mener i øvrigt ikke, at nogen vitale interesser skades, fordi vi tager den tid, der skal til det. Vi kan ikke køre det alternativt med det store havneforslag og med det store Øresundsfor- slag, uanset om man laver et ad hoc-udvalg. Jeg tror ikke, det kan lade sig gøre, og jeg savner en begrundelse for, at det skulle haste så vældig meget.

Det er en langtidspan, det er en visionær plan – og tak for det og til lykke med det – og det er i orden, at forslaget bliver fremsat og kommer til førstebehandling, men vi må altså starte forfra og have lov til at gå i dybden med det. Heller ikke regeringen selv kan have været igennem alle de nødvendige overvejelser. Uanset det tilgrundliggende kommissionsarbejde kan man ikke have været igennem alle de overvejelser og muligheder og umuligheder, som dette store, store forslag indebærer.

Altså en positiv melding fra CD om megen velvilje i forventning om, at der bliver levnet tilstrækkelig tid, før et flertal finder sammen og træffer afgørelse.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er kommet i den for mig særegne situation, at jeg stort set kan erklære mig enig med hr. Arne Melchior, og det tror jeg må give os begge to lidt at tænke over!

Men grunden til, at jeg er næsten 100 pct. enig, er, at selv hr. Arne Melchior formulerede de miljømæssige problemer, der er i dette lovforslag, sådan, at han ikke tror, at det ikke kan lade sig gøre. Sådan set er jeg også enig i, at der er meget, der kan lade sig gøre; måden, det er gjort på her, er bare ikke rigtig. Men jeg er enig med hr. Arne Melchior, og derfor vil jeg sådan set ikke gå ind i alle de betragtninger, hr. Arne Melchior er kommet med, men lade dem være en del af min ordførertale, så jeg kan bruge den del af taletiden på noget andet.